

the boys i mean
are not refined

egyik sem túl csiszolt alak
a nőik bunkók és vadak
azonban erre basznak ők
hússzor döntik őket hanyatt

fogasnak nézik a cicit
s hogy ráfirkálni is szabad
a kultúrára mind szarik
egyik sem túl csiszolt alak

és bunkók és vadak a nők
analfabéta mindegyik
vihog s feldugja ha mulat
a vastag dinamitrukat

egyik sem túl csiszolt alak
nem csevegnek szépen simán
a művészetre finganak
úgy ölnek ahogy más pisál

teszik mi eszükbe akad
ami gatyájukban mered
egyik sem túl csiszolt alak
táncuk alatt a föld remeg

e. e. cummings

it may not always
be so; and i say

azért mondom csak ezt: ha nem maradna
így; ha nem marad, s az ajkad, amit
szerettem, máshoz ér, és ujjaid
drága kapcsa a szívét megragadja;
ha oly csendben, mit ismerek, hajadba
más arc merül; vagy kínok s szavaik
állnak a lélek előtt, és szorít
végtelenszer és védtelen kimondva;

mondom, ha így kellene lennie,
akkor, szívem, csak egy szót küldj nekem:
hogyan hozzámérek, megfogjam kezét,
minden örömem magához vegye,
és majd egy madár dalával üzen
a szörnyű messzi, elveszett vidék

may i feel
said he

szól a fiú kibírod
szól a leány sikítok
fiú csak egyszer
leány miért ne tetszel
fiú megfoghatom
leány de nem nagyon
fiú de sokszor
leány de akkor
fiú hát nyomhatom
leány de nem nagyon
fiú de mi a nagy
leány ahol most pölő vagy
fiú maradhatok ha már
leány talán
fiú lehetne még
leány a csókodért
fiú nem baj ha mozgatom
leány szerelem ez vajon
fiú ha jó neked
leány de hogy mered
fiú ilyen az élet
leány de feleséged
fiú jóóó
leány óóó
fiú király
leány most meg ne állj
fiú már nem bírom
leány ffinom
fiú eeelmegek
leány már lehet
fiú istenem
leány elveszel

All in green went
my love riding

Talpig zöldben szállt vágatva szerelmem
hatalmas aranyszín lovon
szökött ezüstsztín hajnalon.

négy vékony kopója alatt vígan
suhant a boldog vad felé.

Gyorsabban járt mint a tarka álmok
az édes, fürge őz
a drága rótsztín őz.

Kürtöt fújt s szállt vágatva szerelmem
visszhangként illanón
szökött ezüstsztín hajnalon.

négy vékony kopója alatt vígan
a sík mezőkön át erdők felé.

Lágyabban mint a hajlékony álom a legpuhább
inalt a sima karcsú őz
vágat suhan az őz.

Négy száguld nyomán aranyló völgyön át
éhes nyilak zúgtak felé.

íjjal kézben szállt vágatva szerelmem
repült hegycsúcsokon
szökött ezüstsztín hajnalon.

négy vékony kopója alatt vígan
rohant kopár ormok felé.

Halványabb immár mint a rettentő halál
a könnyű fényes őz
a hosszú nyurga őz

Négy nagy szarvas zöld hegy hátán
és dalolt az áldott vadász a hegy felé

Talpig zöldben szállt vágatva szerelmem
hatalmas aranyszín lovon
szökött ezüstsztín hajnalon.

négy vékony kopója alatt vígan
és a szívem holtan esett elé.

!blac

!feket
e
szem
be

(feh-é)

r ég
?f
ák amel
yekr

ől hulla

lott

,
le
vél

é;ka

v
arog f
or
o

.g

when god decided
to invent

isten úgy döntött hogy teremt
egy nagy lélegzetet
vett mint egy üvegházi kert
és elkezdődhetett

az ember úgy döntött magát
kivégzi vette a
legyent s voltján préselte át
hogyan mi van az oka

(Horváth Viktor fordításai)